

“भीठे बच्चे— खुशबूदार फूल बन। श्रीकृष्ण हुन् नम्बरवन खुशबूदार फूल, त्यसैले सबैलाई धेरै प्रिय लाग्छ, सबैले आँखामा राख्छन्।”

प्रश्न:— लौकिकमा स्वीट सम्बन्ध कुनचाहिँ हो र स्वीटेस्ट कसलाई भनिन्छ?

उत्तर:— लौकिकमा पनि स्वीट पितालाई नै भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूले पनि भन्दछौ— हाम्रो अति प्यारो स्वीट फादर हुनुहुन्छ, हामी उहाँका लवली बच्चाहरू हौं। स्वीटेस्ट फेरि टिचरलाई भनिन्छ किनभने टिचरले पढाइ पढाउँछन्। नलेज सोर्स अफ इनकम हो। तिमीलाई पनि पहिला नलेज (ज्ञान) मिल्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै यस ज्ञानलाई धारण गर्नु र अरूलाई गराउनु छ।

गीत:— मरना तेरी गली में

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। जब कोही मर्छ, ऊ अर्को आमा-बुवाको पासमा जन्म लिन्छ। बुवालाई बधाई दिइन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी आत्माहरू अविनाशी हौं। त्यो शरीरको कुरा हो। एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन् अर्थात् एक पितालाई छोडेर अर्को पिताको पासमा जान्छन्। तिमीले ८४ साकारी पिता लिएका छौ। वास्तवमा हौ निराकार बाबाको बच्चा। तिमी आत्माहरू रहने पनि निर्वाणधाम-शान्तिधामका हौ, जहाँ बाबाको साथमा सबैले निवास गर्छन्। त्यसलाई आत्माहरूको दुनियाँ भनिन्छ। तिमी आत्माहरू पनि वहाँ रहन्छौ भने बाबा पनि वहाँ रहनुहुन्छ। यहाँ लौकिक बाबाको बच्चा बनेपछि उहाँलाई भुल्छौ। सत्ययुगमा त कसैले बाबाको स्मरण गर्दैन। बुद्धि तल आइहाल्छ। उहाँलाई याद गर्दा भन्छौ— हे बाबा। यिनलाई पनि बाबा भनिन्छ। उहाँ पनि फादर हुनुहुन्छ। लौकिक बुवालाई यहाँ देख्छन्। पारलौकिक बाबालाई बोलाउँदा नजर माथितिर जान्छ। अहिले तिमी उहाँ बाबाको बनेका छौ। तिमीलाई थाहा छ— पहिले हामी पवित्र थियौं, राज्य-भाग्य गन्यौं, अब ८४ जन्म पूरा भयो। दुःखी भएका छन् त्यसैले बाबाको याद गर्छन्। यो वस्त्र (शरीर) पहिरिदा-पहिरिदै अब तमोप्रधान बनेको छ। पहिले आत्मा र शरीर दुवै सतोप्रधान थिए। फेरि आत्मा सतो, रजो, तमोमा आउँछ। पहिले गोल्डेन (सुनजस्तो सतोप्रधान) थियो फेरि सिल्वर, कपर, आइरनमा आएका हौ। यसलाई गहना पनि भनिन्छ। सुनमा खाद लगाउँछन् नि। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— अब तिमी आत्माहरू पतित बनेका छौ। सुन कालो भएको छ। तिमी कालो अपवित्र बनेका छौ। पहिले तिमी आत्मा पवित्र थियौ, शरीर पनि पवित्र थियो, अहिले फेरि पवित्र शरीर कसरी लिने? के स्नान गर्नाले? स्नान गर्नाले त केही हुँदैन। आत्माले पुकार्दछ— हे पतित-पावन बाबा। बाबा शब्द कति मीठो छ! धेरै राम्रो छ। भारतवर्षमा नै बाबा शब्द भनिन्छ। बच्चाहरूले बाबा-बाबा भनिरहन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी आत्म-अभिमानी बनेर बाबाको बनेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले पहिले-पहिले तिमीलाई स्वर्गमा पठाएको थिएँ। पार्ट खेल्ला-खेल्दै अहिले अन्त्यमा आइपुगेका छौ। मन-मनै सदैव बाबा-बाबा भनिराख। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा आउनु भएको छ। उहाँलाई नै याद गर्छन्— हे पतित-पावन बाबा आउनुहोस्, आएर हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्। सबैले आ-आफ्नो भाषामा पुकार्छन्। जब दुनियाँ पुरानो हुन्छ तब पुकार्छन्। त्यसैले अवश्य संगममा नै आउनुहुन्छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ। शास्त्रहरूमा त अगडम-बगडम (व्यर्थ) धेरै लेखिदिएका छन्। तिमी बच्चाहरूलाई पक्का निश्चय छ— हाम्रो

मस्ट बिलवेड (परमप्रिय) बाबा हुनुहुन्छ, मस्ट लवली (अति प्यारो) बाबा हुनुहुन्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ—मीठा बच्चाहरू। स्वीट, स्वीटर, स्वीटेस्ट (मीठो, धेरै मीठो, सबैभन्दा मीठो)। अब स्वीट को हो? लौकिक सम्बन्धमा पनि फादर नै स्वीट हुन्छन्। फेरि टिचरलाई स्वीटेस्ट भनिन्छ। टिचर राम्रा हुन्छन् किनभने पढाउँछन्। भनिन्छ पनि— नलेज इज सोर्स अफ इनकम। त्यसैले यो नलेज पनि सोर्स अफ इनकम हो (आम्दानीको स्रोत हो)।

योगलाई याद, ज्ञानलाई नलेज भनिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाएको थिएँ, तब त शिवजयन्ती मनाउँछन्। तर शिवबाबा कसरी आउनुभयो— यो कसैलाई पनि थाहा छैन। चित्रमा त्रिमूर्ति छ, शिव माथि छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना, स्थापना कसले गराउँछ? गराउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरभन्दा माथि छ शिव। ती भए रचना। उनीहरूको रचयिता हुनुहुन्छ शिव। उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। यो हो साकार सृष्टि। सृष्टि चक्र हो जुन रिपीट हुन्छ। सूक्ष्मवतनलाई सृष्टिको चक्र भनिदैन। यो मनुष्यले नै चक्र लगाउँछ। बाँकी न सूक्ष्मवतनमा, न मूलवतनमा चक्रको कुरा छ। अहिले छ कलियुग नर्क। सत्ययुग हुन्छ स्वर्ग। अब नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी कसले बनाउँछ? वाम मार्गमा गएपछि नै पतित हुन्छन्। दिन-प्रतिदिन सुखबाट दुःखमा आइरहन्छन्। दुनियाँ तमोप्रधान बन्छ, तब भनिन्छ— यसको बिलकुलै तमोगुणी बुद्धि छ। यसको एकदम सतोप्रधान बुद्धि छ, मानौं देवता समान छ। वास्तवमा पूजा देवताहरूको हुनु पर्छ। तर देवता त यस समय कोही छैनन् किनभने दैवीगुण उनीहरूमा छैन। क्रिश्चियनहरूले क्राइस्टलाई जान्दछन्। उनलाई पूजा गर्छन्। यहाँ आफूलाई देवी-देवता भन्न सक्दैनन्। नाम त धेरैका छन्— फलानी देवी, फलानो देवता। तर ती गुण त छैनन्। गाउँछन् पनि— मैँ निर्गुण हारे मैँ कोई गुण नाहीं..... आत्माले कसको सम्मुख भन्छ? बाबाको सामुन्ने भन्नु पर्‍यो नि। बाबालाई भुलेर भाइहरूको पछि लागेका छन्। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर पनि भाइहरू हुन् नि। उनीहरूबाट केही पनि मिल्नेवाला छैन। भाइहरूको पूजा गरिरहन्छन्, तल गिरिरहन्छन्। अब तिमीलाई त फादरबाट वर्सा मिल्छ। फादरलाई कसैले जान्दैनन्। फादरलाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। अरे, फादरको नाम? भन्छन्— उहाँ त नाम रूपभन्दा अलग हुनुहुन्छ। अरे, तपाईं एकातिर अखण्ड ज्योति स्वरूप भन्नुहुन्छ फेरि अलग कसरी भन्नुहुन्छ? यो पनि जान्दछन्— नियम अनुसार सबैलाई तमोप्रधान बन्नु नै छ। फेरि जब बाबा आउनुहुन्छ तब सबैलाई सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ। आत्मालाई पवित्र अवश्य हुनु छ। सबै आत्माहरू बाबाको साथमा रहनेवाला हुन्। नयाँ दुनियाँ नै पुरानो दुनियाँ हुनु छ।

तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी बाबाको बनेका छौं। बाबा आउनु भएको छ। ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म ब्रह्मा तनको आधार लिन्छु। भाग्यशाली रथमा सवार हुन्छु। रथमा अवश्य आत्मा त हुनु पर्छ नि। भन्दछन्, भगीरथले गंगा ल्याए। अब गंगा जटाबाट कसरी आउँछ? यो त पहाडबाट मीठो पानी आउँछ। सागरबाट बादल भरेर वर्षिन्छ। आजकल साइन्सको तागतले पानीलाई मीठो बनाइदिएको छ। नेचरल बादल कति वर्षिन्छ। कति पानी आउँछ। बाढी हुन्छ। कहाँबाट यति धेरै पानी आउँछ? बादलले नै खिच्छछ। बाँकी इन्द्र आदि कोही छैन। यो त बादल भरिएर फेरि वर्षिन्छ। वास्तवमा यो हो ज्ञानको वर्षा। यो नलेज हो नि। यसबाट के हुन्छ? पतितबाट पावन बन्छन्। गंगा-जमुना नदी

सत्ययुगमा पनि त हुन्छन्। भन्छन्— कृष्ण वहाँ खेलदथे। वास्तवमा यस्तो कुनै कुरा होइन। वहाँ त कृष्णको धेरै होसियार सँग पालना गर्छन्। धेरै राम्रा छन् नि। फूल कति प्यारो लाग्छ। फूलबाट नै सुगन्ध लिन्छन्। काँडाबाट कहिल्यै सुगन्ध लिन्छन् र? यो हो नै काँडाको जंगल। निराकार बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर फूलको बगैँचा बनाउँछु, त्यसैले नाम पनि बबुलनाथ राख्छन्। बबुलजस्तै काँडालाई फूल बनाउनुहुन्छ। त्यसैले महिमा गाइएको हो— काँडालाई फूल बनाउनेवाला नाथ। त्यसैले बाबा सँग कति धेरै लव (प्रेम) हुनु पर्छ। लौकिक पिता हुँदा-हुँदै पनि आत्माले पारलौकिक बाबालाई याद गर्छ, किनभने दुःखी छन्। यो पनि खेल हो। तिमी आधा कल्पदेखि याद गर्दै आएका छौ। उहाँ आउनुहुन्छ तब त शिवजयन्ती मनाउँछौ। तिमी जान्दछौ— अहिले हामी बेहदका बाबाको बच्चा बनेका छौं। हाम्रो सम्बन्ध उहाँ सँग पनि छ। लौकिक सँग पनि छ। बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नाले तिमी पावन बन्छौ। आत्माले जान्दछ— यहाँ लौकिक बुवा हुनुहुन्छ, उहाँ पारलौकिक बुवा हुनुहुन्छ। आत्माले पारलौकिक बाबालाई नै पुकार्छ। आत्माले भन्छ— हे भगवान्, ओ गड फादर। जब फादर घरमा बसेका छन् भने फेरि ओ फादर भनेर किन पुकार्छन्? आत्माले उस अविनाशी बाबालाई याद गर्छ। उहाँ कहिले आएर नयाँ दुनियाँ रच्नुहुन्छ— यो पनि तिमी अहिले बुझ्दछौ। अवश्य भनिन्छ— कलियुग अन्त र सत्ययुग आदिको संगममा आउनुहुन्छ। फेरि कलियुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। मनुष्यले भगवानलाई पाउनको लागि कति भट्किन्छन्। सबैभन्दा धेरै भक्ति कसले गर्छ? उसलाई त पहिले मिल्नु पर्ने हो नि। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— पहिले-पहिले भक्ति तिमीले नै सुरु गर्छौ। तिमीलाई नै पहिले ज्ञान मिल्नु पर्छ। तिमी पहिले आसुरी गुणवाला थियौ। अब तिमी दैवी गुणवान देवता बन्दछौ। तिमी यति उच्च स्वर्गको मालिक बन्छौ। वहाँका हर चीज फस्टक्लास हुन्छन्। तिमी धेरै ठूलो मानिस बन्छौ। तिमी लागि वहाँ हीरा-जुहारतका महल बन्छन्।

जबसम्म ब्राह्मण बन्दैनौ तबसम्म शिवबाबाबाट वर्सा मिल्न सक्दैन। शूद्रले वर्सा लिन सक्दैन। यो यज्ञ हो नि। यसमा ब्राह्मण अवश्य चाहिन्छ। यज्ञ सदैव ब्राह्मणहरूको नै हुन्छ। शिवलाई रुद्र पनि भनिन्छ। त्यसैले यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। रुद्र शिवबाबाले यो ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको छ। भक्ति पूरा भएपछि यज्ञ रचिन्छ। भक्तिमार्गमा मनुष्यले यज्ञ रच्दछन्। सत्ययुगमा देवताहरूले कहिल्यै यज्ञ आदि रच्दैनन्। तर यो हो राजश्व अश्वमेध अविनाशी रुद्र ज्ञान यज्ञ। यस नामले शास्त्रहरूमा पनि गायन छ। भक्ति र ज्ञान आधा-आधा छ। भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन। यो बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। सदैव बाबा-बाबा भन्दै गर। बाबा हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। मस्ट बिलवेड (परमप्रिय) बाबा हुनुहुन्छ। उहाँभन्दा बढी प्यारो दुनियाँमा कोही हुन सक्दैन। आधाकल्प बाबालाई याद गरेका छौ। अब जान्दछौ— हामी उहाँ बाबाको बनेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि बाबालाई याद गर। सबै त यहाँ रहन सक्दैनौ। हो, उहाँ बाबाको पासमा रहन सक्छौ। कहाँ? कुनचाहिँ बाबा? उहाँको नाम? शिवबाबाको साथमा कहाँ रहने? परमधाममा। वहाँ सबै आत्माहरू रहन सक्छन्। यहाँ त रहन सक्दैनन्। यहाँ त थोरै नै रहनेछन्। यहाँ त तिमी बच्चाहरूलाई नलेज लिनु छ। यो पढाइ हो नि।

कसैसँग मिल्दा पनि उनीहरूलाई बताउनु पर्छ, दुई पिता हुनुहुन्छ— लौकिक र पारलौकिक। दुःखमा पारलौकिक बाबालाई नै याद गरिन्छ। उहाँ बाबा अहिले आउनु भएको छ। मस्ट बिलवेड शिवबाबा

हुनुहुन्छ। कृष्ण पनि सबैका मस्ट बिलवेड हुन्। तर शिवबाबा हुनुहुन्छ निराकार, कृष्ण हुन् साकार। कृष्णलाई सबैका बाबा भनिदैन। उनी विश्वको मालिक हुन्। उनलाई बनाउनेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। दुवै प्रिय छन्। तर दुवैमा धेरै प्यारो को छ? भन्नेछन् शिव। शिवले नै कृष्णलाई यस्तो बनाउनुहुन्छ। बाँकी कृष्णले के गर्छन्? केही पनि गर्दैनन्। तमोप्रधान आत्माहरूलाई बाबाले नै आएर सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ। त्यसैले उहाँको नै गायन हुनु पर्‍यो नि। कृष्ण त बच्चा हुन्, उनको नृत्य आदि देखाउँछन्। शिवबाबाले के नृत्य गर्नुहुन्छ? बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीहरू सबै पार्वती हो। शिव अमरनाथले तिमीलाई कथा सुनाइरहनु भएको छ। अरू कोही पार्वती छैनन्। अर्जुन पनि एक होइन, तिमीहरू सबै अर्जुन हो। द्रौपदी पनि तिमीहरू सबै हो। उनीहरू दुःशासन हुन् जसले नङ्गन गर्छन्। तब पुकार्छन्— बाबा, हाम्रो रक्षा गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कहिल्यै नङ्गन नहुनु। देखाउँछन् नि— जब द्रौपदीलाई नङ्गन गरिरहेका थिए तब कृष्णले उनलाई २१ साडी दिए। अब के २१ वटा साडी पहिरिन्छन् र! यो पनि एउटा खेल जस्तै देखाउँछन्। कृष्णले माथिबाट साडी दिदै गए। अब २१ वटा साडीहरू कसरी पहिरिन सकिन्छ? वास्तवमा अर्थ यो हो— बाबा नङ्गन हुनबाट यसरी बचाउनुहुन्छ जो तिमीहरू २१ जन्म कहिल्यै नङ्गन हुँदैनौ। अच्छा!

मीठे-मीठे स्वीट बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मन-मनै बाबा-बाबा भन्दै बाबा समान स्वीट बन्नु छ। आत्म-अभिमानि भएर रहनु छ। पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ।
- २) मस्ट लवली बाबालाई याद गरेर पावन अवश्य बन्नु छ। यादको अग्निद्वारा विकारको खादलाई निकालेर सच्चा सुन बन्नु छ।

वरदानः— समानताद्वारा समीपताको सिट लिएर फस्ट डिभिजनमा आउने विजयी रत्न भव

समयको समीपताको साथ-साथ अब स्वयंलाई बाबा समान बनाऊ। संकल्प, बोली, कर्म, संस्कार र सेवा सबैमा बाबा समान बन्नु अर्थात् समीप आउनु। हर संकल्पमा बाबाको साथ, सहयोग र स्नेहको अनुभव गर। सधैं बाबाको साथ र हातमा हातको अनुभूति गर्‍यो भने फस्ट डिभिजनमा आउने छौ। निरन्तर याद र सम्पूर्ण स्नेह एक बाबा सँग भयो भने विजय मालाको विजयी रत्न बन्छौ। अहिले पनि चान्स छ, टू लेटको बोर्ड लागेको छैन।

स्लोगन— सुखदाता बनेर अनेक आत्माहरूलाई दुःख अशान्तिबाट मुक्त गर्ने सेवा गर्नु नै सुखदेव बन्नु हो।